

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.I.452/2008/31. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2008. december 19. és 2009. január 13. napjain tartott nyilvános fellebbezési tárgyalások alapján meghozta és 2009. január 19. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t :

Az előre kitervelten, nyereségvágyból, különös kegyetlenséggel, több emberen elkövetett emberölés büntette miatt ifj.I.r vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2008. évi február hó 19. napján kihirdetett 6.Fk.956/2006/112. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

Ifj. I.r. vádlott főbüntetését életfogytig tartó fegyházbüntetésre súlyosítja.

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját 30 (harminc) évben határozza meg.

A vagyonelkobzás vonatkozásában ifj. I.r. vádlottat érintően az elsőfokú bíróságot különleges eljárás lefolytatására utasítja.

A bűnjelek tárolási helye: Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala.

Az 1-25. és a 78-83. sorszámmal megjelölt nyomok és anyagmaradványok megsemmisítésére vonatkozó rendelkezést mellőzi és e bűnjeleknek az iratok melletti kezeléséről rendelkezik.

A TL 00011/2006. letéti számon kezelt, összesen 187.900 (Egyszáznyolcvanhétezer-kilencszáz) Ft összértékű ékszerek darabszáma helyesen 12 (tizenkettő).

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bny. I.250/2006. tételszámon 40-42., 52-76., 96., 104-106., illetőleg 110. sorszám alatti bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezést hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot e vonatkozásban különleges eljárás lefolytatására utasítja.

Kötelezi ifj. I.r. vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült 307.212 (Háromszázhetezer-kettőszáztizenkettő) Ft bűnügyi költség megfizetésére is.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe a vádlottak által az elsőfokú határozat kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült 510.500 (Ötszáztízezer-ötszáz) Ft bűnügyi költséget a vádlottak egyenlő arányban viselik.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokon eljáró bíróság ifj. I.r. és fk.II.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett a Btk. 166.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a/, b/, d/ és f/ pontjaiba ütköző előre kitervelten, nyereségvágyból, különös kegyetlenséggel és több emberen elkövetett emberölés büntetében.

Ezért I.r. ifj.I.r. vádlottat 15 évi fegyházra és 10 év közügyektől eltiltásra, míg fk.II.r. vádlottat 15 év fk. börtönre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Mindkét vádlott esetében rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelek sorsáról.

A vádlottakat részben egyetemlegesen, részben pedig személyenként kötelezte a büntető eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére, végül megállapította, hogy a bűnügyi költség azon része, amelynek a megfizetésére e vádlottak nem kötelezhetők az állam terhén marad.

I.r. vádlott esetében a bírósági letétbe helyezett 6.200 Ft készpénz kiadását a vele szemben megállapított bűnügyi költség megfizetésének biztosítására visszatartotta.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész I.r. ifj.....vádlott terhére a főbüntetés súlyosítása, életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása céljából jelentett be fellebbezést, míg II.r. fk. vonatkozásában az ítéletet tudomásul vette.

Ifj. I.r. vádlott és védője 3 napon belül a tényállás részben téves megállapítása és téves minősítés miatt, míg fk.II.r. vádlott és az elsőfokú eljárásban vezető védője

ugyancsak a tényállás téves megállapítása miatt és felmentés érdekében éltek jogorvoslattal.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség az ügyészi fellebbezést maradéktalanul helytálló indokai alapján fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket alaptalannak ítélte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak a vádlottak büntetőjogi felelősségére vont következtetését alátámasztó tényállás a vádlottak személyiségének megítélése körében részben felderítetlen, a történeti tényállás pedig kiegészítést igényel, ezért a másodfokú eljárásban bizonyítás felvételét és az ügy tárgyaláson történő elbírálását indítványozta.

Eljárásjogi szempontból aggályosnak tartotta az elsőfokú eljárásban Dr.és Dr. volt igazságügyi elmeorvos-szakértőknek a tárgyaláson eseti szakértőként történő kirendelését és meghallgatását, azonban arra tekintettel, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyaláson elhangzott nyilatkozataikat a bizonyítékok körébe nem emelte be, arra tényállást nem alapított, ezért ezen eljárásjogi szabályszegésnek az ítélet megalapozottsága szempontjából önmagában jelentősége nincs.

Szükségesnek tartotta azonban a büntett kiemelkedő tárgyi súlyára tekintettel a személyi tényállás körében a szakértői bizonyítás továbbfejlesztését, pszichológus szakértő másodfokú tárgyaláson történő meghallgatása által.

Az ítéleti tényállás kiegészítése körében indítványozta - az iratok tartalma alapján - a sértettek által elszenvedett sérülések teljes körű rögzítését, valamint annak megállapítását, hogy a bántalmazás mindkét sértettnél az átlagot meghaladó fájdalomérzetet váltott ki.

A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a megyei bíróság nem vezetett kellő mélységű bizonyítást annak megállapítására, hogy a sértettek az előben előidézett szűrt sérüléseket a támadás mely szakaszában és milyen körülmények között szenvedhették el. E körben indítványozta a vádlottak részletes kihallgatását a késhasználat idejére és módjára.

Végül nem mellőzhető a II.r. vádlott 2006. február 15. napján rögzített tanúvallomásának felolvasása sem a vádlottak közötti 2006. február 5-i esti telefonkapcsolat tartalmának és céljának megismerése végett.

Az ítélet tábla a minden irányú perorvoslatok folytán a megyei bíróság ítéletét a meghozatalát megelőző eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartására törekedve folytatta le az eljárást, azonban eljárási szabályt sértett, amikor - figyelemmel a Be. 103.§ (1) bekezdés b/ pontjára - a nyomozó hatóság tagjának pszichológus szakértői véleményét a bizonyítás anyagává tette.

Az elsőfokú bíróság igen széleskörű, körültekintő bizonyítást folytatott, és eljárása során megalapozott ítéleti tényállás megállapítására törekedett, azonban a tényállás - osztva a fellebbviteli főügyészség és e körben a II.r. vádlott meghatalmazott védőjének álláspontját

is - a Be. 351.§ (2) bekezdés a/ pont és b/ pontjának II. tételére alapítva - kis értékben megalapozatlan. A másodfokú eljárásban a megalapozatlanság kiküszöbölése céljából a Be. 353.§ (1) bekezdése alapján bizonyítás felvétele vált szükségessé a vádlottak személyiségének megítélhetősége körében, ezért igazságügyi elmeorvos-szakértői és pszichológus szakértői vélemények beszerzésére került sor.

I.r. ifj. vádlott esetében tisztázandók voltak az örökség visszautasításával, az ajándékozási szerződés keletkezésével kapcsolatos körülmények, ezzel kapcsolatosan a kedvezményezett ...tanúkénti kihallgatása.

Fk. II.r. vádlott vonatkozásában ugyancsak szükségessé vált rögzíteni az elsőfokú eljárás befejezésekor még ellene kényszerítés büntette miatt folyamatban volt büntetőeljárás adatait.

Az iratok tartalma alapján a sértettek sérüléseinek kiegészítése szintén indokolt, valamint a cselekmény egyik eszközének a pajszer paramétereinek a pontosítása is. Mindezek alapján az ítélet tábla a Be. 363.§ (2) bekezdés b/ pontjára figyelemmel tárgyalást tartott.

A bizonyítás felvételét követően II.r. fk. meghatalmazott védője további bizonyítási indítványokat terjesztett elő az alábbi körben:

A 2006. augusztus 29-én kelt rendőri jelentés és a 2006. február 20-i szemlével kapcsolatban a rendőrök tanúkénti kihallgatását kérte.

A 2006. február 05-i helyszíni szemlén fellelt 3 db cigaretta csikk, e bűnjелеk hollétének felkutatását, illetve DNS profil rögzítését indítványozta.

Az elhalt sértettek vonatkozásában toxikológiai vizsgálat elvégzését kérte.

Id. esetében a boncoláskor rögzített vasszemcsék anyagösszetételének szakértői vizsgálatát kezdeményezte a pajszer anyagösszetételével, illetve annak vizsgálatát, hogy az eszközön vérnyom felfedezhető-e.

A fentiek előrebocsátásával az ítélet tábla a történeti tényállást a fellebbezési eljárásban felvett bizonyítás és az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint egészíti ki:

Ítélet 4. oldal 4. bekezdését követően:

A Szolnoki Városi Bíróság 2008. június 06. napján kihirdetett 1.B.397/2007/22. számú ítéletével fk.t 1 rb. folytatólagosan, társtettesként elkövetett kényszerítés miatt 1 év börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2008. december 11. napján 1.Bf.637/2008/9. számú határozatával az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

4. oldal 2., 5. bekezdésében:

Ifj., a jelen vizsgálat és a rendelkezésre álló adatok szerint elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban nem szenved és a terhére rótt cselekmény idején sem szenvedett.

Nevezett érzelmileg színtelen, indulatilabilis, agresszivitásra hajlamos személyiség sérelmei megtapadásával, mely indulati robbanékonytságot eredményez. Egocentrikus (énközpontú), megfelelő kötődésre nem képes. Hideg érzelmi viszonyulású. Morális és jellembeli gyengeségek jellemzik.

Személyiségjegyei alakulásában neveltetési körülményei is szerepet játszottak.

Az alkoholhoz, kábítószerhez való kötődése nem alakult ki.

Kóros elmeállapottal egyenértékű személyiségzavara nincs.

A terhére rótt cselekmény idején cselekménye veszélyességének felismerésére vagy a felismerésnek megfelelő magatartás tanúsítására képes volt, és a jelen vizsgálat idején is képes.

Az általa a cselekmény előtt elszívott füves cigaretta beszámítási képességet érintő tényezőként nem értékelhető, ez aktuális feszültségét oldotta.

Nevezett szokványos alkoholfogyasztó, sem alkoholistának, sem kábítószer függőnek nem tekinthető.

Ifj. átlagos értelmi színvonalú.

Érzelmileg és indulatilag kiegyensúlyozatlan személyiség, érzelmi alkalmazkodása problematikus. Énes, nárcisztikus viszonyulású. Sérelmeit, indulatait, agresszióját felduzzasztja, rejtegeti, majd ezek robbanékony reakciókban érvényesülhetnek.

Felduzzasztott indulatai, édesapjától és nevelőanyjától átélt nárcisztikus sérelmei, visszatartott, rejtegetett, ezáltal intenzíven frusztrált érvényesülési vágya alapvető motivációként szolgálhatott a cselekményhez. A végrehajtási módot is a hosszú időn keresztül visszatartott, eltűrt indulatok (düh, sértettség, gyűlölet, félelem) magyarázzák.

Érzelmi kötődései sivarak, pozitív emocionális igényei frusztráltak. Édesapjához és nevelőanyjához fűződő érzelmi - kötődési élményei is intenzíven negatív töltésűek. Személyi kapcsolatait valószínűleg eszközként használja, mély érzelmi kötődésre, empátikus viszonyulásra, decentrálásra maga sem képes.

A cselekményben személyiségjellemzői, érzelmi-indulati életének jellegzetességei a domináns szerepét valószínűsítik.

II. r vádlotthoz, mint baráthoz is inkább felszínes, érdekvezérelt kapcsolat fűzhetne. Jelenleg a cselekmény bekövetkezéséért alapvetően II.r. vádlottat teszi felelőssé.

Önmagát a cselekmény elkövetésében áldozatként tekinti. Édesapját és nevelőanyját okolja nevelési módszereikért, hogy a gyermekkorát, az életét tönkretették, ő ebben a helyzetben

csak tűrhetett, kiszolgáltatott volt. Míg II.r. vádlott a felelősséget abban hárítja, hogy ő csak követte társát, a tényleges értelmi szerző és aktívabb cselekvő II.r. vádlott volt.

A „Gyilkolj helyettem” című könyvben leírtak és nevezett személyiségjellemzői könnyen egymásra rímelnek.

Fk..... II.r. vádlott jelen vizsgálat és a rendelkezésre álló adatok szerint elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarba nem szenved és a terhére rótt cselekmény idején sem szenvedett.

Nevezett megfelelő tartással nem rendelkező, érzelmileg színtelen, indulatlabilis személyiség morális és jellembeli gyengeségekkel.

Pszichológus szakértői vizsgálat feltárta éretlenségét, alkalmazkodási nehézségeit, bizalmatlanságát, érzékenységet.

Az alkoholhoz és kábítószerhez való kötődése nem alakult ki.

Kóros elmeállapottal egyenértékű személyiségzavara nincs.

Fk. II.r.vádlott a terhére rótt cselekmény idején cselekménye veszélyességének felismerésére és a felismerésnek megfelelő magatartás tanúsítására képes volt, illetve szokványos jellegű alkoholos befolyásoltságának mértékétől függően volt képes, a jelen vizsgálat idején a megfelelő felismerésre és magatartás tanúsítására képes.

Nevezettnak a cselekmény előtti alkoholfogyasztása beszámítási képességet érintő tényezőt nem jelent, nevezettnél pathológiás részegség vagy csökevényes pathológiás részegség orvosilag nem igazolható.

Az általa közölt adatok alapján, a cselekmény idején legfeljebb enyhe fokú szokványos jellegű alkoholos befolyásoltság alatt állt, amely oldotta morális gátlásait.

Nevezett szokványos alkoholfogyasztó, alkoholistának nem tekinthető.

Nevezett alkalmi kábítószer fogyasztó, kábítószerfüggőnek nem tekinthető.

Fk.....II.r. vádlott átlagos intelligenciájú. Differenciálatlan, éretlen személyiségű, alkalmazkodási nehézségekkel küzdő ember, labilis kontrollfunkciókkal. Érzelmi alkalmazkodása a legbizonytalanabb: bizalmatlan, érzékeny, sértődékeny, akár gyűlölködő. Önismerete sekélyes.

Az önmaga őszinte megmutatását ténylegesen nem vállalja.

A cselekményben való részvételének motivációja bizonytalanul megítélhető.

Személyiségjellemzői elősegíthették a bevonódását.

Érzelmi kötődései labilisak, felszínesek vagy kapaszkodó jellegűek, az elismerés utáni vágytól motiváltak. Kevésbé nyitott a kapcsolatokra.

Esetében a „Gyilkolj helyettem” című könyv ismerete kevésbé tűnik jelentőséggel bírónak, mivel az áldozatokhoz nem fűzte ismeretség, kapcsolat.

A cselekményben való részvételét önmaga azzal indokolja, hogy önmagát áldozatként állítja be, akit I.r. vádlott kihasználta, becsapott és megfélemlített.

6. oldal 2. bekezdésében a tanyáról elvitt pajszer 50 cm hosszú és 2 cm széles volt.

A sértettek sérüléseit illetően (ítélet 6. oldal 3. bekezdés - 7. oldal 1-2. bekezdés) a jobb oldali külső hallójárat vonalában, az állkapocs szöglet alatt, e mögött, ennek magasságában a hátsó sebzuagtól 0,5 cm-re és e mögött annak magasságában három, felületes szúrásos sérülést szenvedett el.

A hüvely és a végbél között elhelyezkedő lágyrészekben bevézésnek tűnő elváltozás keletkezett, amelyet előidézhettek a parfümös üveg, illetve kupak hüvelybe illetőleg végbélbe történő felhelyezése. Ez a szövettani reakcióval nem járó elváltozás röviddel a halál beállta előtt vagy azt követően keletkezett.

Id.-nél a baloldali külső szemzug közelében szúrt sérülés keletkezett, alatta pedig repesztett jellegű sérülés.

A vádlottak valamelyike által e sértett szájába illetve garatjába 2 db papír zsebkendő került elhelyezésre, egy 6 cm hosszúságú és egy 7 x 4 cm nagyságú összehajtogatott papírzsebkendő, melyek a géget is elzárták.

A lép repedése a hasüreget ért nagy erejű tompa erőbehatás következtében keletkezett a halál beállta után.

A bántalmazás mindkét sértett esetében az átlagost meghaladó fájdalomérzetet váltott ki.

7. oldal utolsó mondatát követően:

A 2007. február 22. napján kelt 5412.Kj.228/2006/29. számú rész-hagyatékátadó végzéssel id. és ingó hagyatéka átadásra került id. I.r. örökhagyó gyermekének, ifj.nek törvényes öröklés címén eszmei 1/2 illetőség, illetve II.r. örökhagyó,..... hagyatékát képező eszmei 1/2 illetőség és-né törvényes örökösöknek, mint az örökhagyó szüleinek 1/2-1/2 arányban.

A rész-hagyatékátadó végzés a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2.Pf.20.461/2007/4. számú végzéssel 2007. május 24. napján jogerőre emelkedett.

Ifj., I.r vádlott a tulajdonát képezőhelyrajzi szám alatt nyilvántartott lakóház és udvar megnevezésű 420 m² területű belterületi ingatlan 1/2 tulajdoni hányadát és a helyrajzi szám alatt nyilvántartott lakóház és udvar megnevezésű belterületi ingatlan 1/8 tulajdoni hányadát 2007. október 2. napján..... (szül:) részére ajándékozta.

Ezen ingatlanok tulajdonjogát ifj. az 5412.Kj.228/2006/29. szám alatti I. és 5412.Kj.228/2006/37. szám alatti II.rész-hagyaték átadó végzések állapították meg.

.....-né az ingóságokat birtokba vette, az ingatlanok ajándékozása a földhivatali nyilvántartásban bejegyzésre került.

A fentiekkel kiegészített, illetve pontosított tényállás immár megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, a másodfokú eljárásban az ítélet tábla irányadónak tekintette. A tényállás téves megállapítására irányuló védői fellebbezés nem foghatott helyt.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett.

A megyei bíróság részletesen elemezte és értékelte az eljárás során feltárt bizonyítékokat. A bizonyítékok értékelése összhangban van a logika szabályaival, és teljes körűnek tekintendő azzal a kiegészítéssel, amely a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményeképpen, illetve az iratok tartalma alapján vált lehetővé.

A megalapozott tényállásra figyelemmel további bizonyítás lefolytatására nincs lehetőség és ezért vált szükségessé a bizonyítási eljárás lefolytatását követően előterjesztett további bizonyítási indítványok elutasítása és nem volt alap az ítélet hatályon kívül helyezésére sem a Be. 352.§ (1) bekezdésére figyelemmel.

A megyei bíróság törvényesen vont le következtetést mindkét vádlott bűnösségére. Igen körültekintően vizsgálta fk. II.r. vádlott mindvégig következetes tagadó vallomásával szemben a terhére szóló és ez ellen ható közvetett bizonyítékokat. Ezek részletes, alapos mérlegelése útján vont le következtetést e vádlott bűnösségére is.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság a minősítő körülmények értékelésében és megállapításában, valamint a társtettesi elkövetésben sem.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróságnak e körben kifejtett indokait teljes körűen osztotta megállapítva azt is, hogy a vádlottak cselekményüket egyenes szándékkal követték el.

Az elsőfokú bíróság igen részletesen vizsgálta a két vádlott ismeretségének, barátságának közös jellemzőit. E körben nem hagyható figyelmen kívül az, hogy a közös érdeklődésen a lovaglás, illetőleg a lovak szeretetével kapcsolatos közös érdeklődésen túl egyéb motívumai is voltak ennek a barátságnak. Ezek a szempontok a II.r. vádlott vonatkozásában jól érzékelhetően anyagi jellegű szempontok voltak. A vádlottak közötti barátságnak lényeges eleme volt a közös családi problémán kívül az, hogy II.r. vádlott lehetőséget látott arra, hogy a későbbi életét, tevékenységét az I.r. vádlott által elősegített miliőben folytassa. Közöttük hamar felvetődött, hogy az I.r.vádlott családjával a konfliktust esetlegesen közösen oldják meg.

Nem hagyható figyelmen kívül e barátsággal, ismeretségi kapcsolattal kapcsolatosan az a bizonyítási eljárásban elhangzott felvetés sem, miszerint a sértettek megölése útján lehetne a későbbi egzisztenciát biztosítani. Az elsőfokú bíróság határozatában az 5. oldal 3. bekezdésében a Debreceni Ítélet tábla álláspontja szerint megalapozottan állapította meg, miszerint 2005. decemberében I. és II.r. vádlottak közösen határozták el, hogy anyagi függetlenségüket oly módon teremtik meg, hogy az I.r. vádlott apját és nevelőanyját megölik. Ehhez a magatartáshoz és ehhez a tevékenységhez a I.r. vádlott segítséget nyújt

és az így megszerzett vagyonból esetleg az örökségből segíteni fogja a II.r. vádlottat és önálló életének a megkezdését. Ez a motiváció az ítéltábla álláspontja szerint végig húzódik mindkét vádlott barátságában, ismerősi viszonyában. Ezzel kapcsolatosan az ítéltábla utal a Legfelsőbb Bíróság Bf.I.248/2002/17. számú határozatára, miszerint az I.r. vádlott közvetlen anyagi haszon kilátásba helyezésével vette rá büntársát az ölésre azzal a belső motivációval, hogy ő maga is anyagi javakhoz kíván hozzáférni szülei halálával. A vádlottak között, tehát az ismeretségi viszony több irányúvá vált. Az ismeretségi, baráti kapcsolatnak elsődleges ismérve volt annak a problémának a megoldása, amelyet az I.r. vádlott jelzett, miszerint meg kellett próbálni, meg kellett kísérelni a szüleit megölni. A szüleivel való viszonya több tanú, és az I.r. vádlott saját nyilatkozata szerint is azért volt ellenséges, mivel az édesapja és a nevelőanyja szeretet nélküli környezetben nevelték, ez számára vélt illetőleg valós sérelmet jelentettek. Ez a kapcsolat a tanúk elmondása szerint egyfelől azt eredményezte az I.r. vádlott esetében, hogy többször kifejezésre juttatta a baráti társaságban, valamint a II.r. vádlott társaságában is, hogy gyűlöli a szüleit, azonban ennek ellenére élvezte az édesanyja anyagi támogatását és a nevelőanyja vagyonát.

Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádbeli estén a diszkóba menetel érdekében épp a szülei voltak azok, akik a család gépkocsiját a rendelkezésére bocsátották. Élvezte a szülei támogatását a tanulmányait illetően is. A meghallgatott tanúk tiszteletudó embernek ismerték, aki egyfelől maradéktalanul teljesítette a szülei kívánságát, dolgozott a lovászatban, házimunkát végzett, tiszteletudóan viselkedett, másfelől azonban a baráti társaságban - amelynek egyébként a II.r. vádlott is tagja volt 2005 végétől - azt fontolgatta, hogy hogyan lehetne a szüleit megölni részben a korábbi sérelmei miatt, részben pedig az elsőfokú bíróság által megállapított okból.

Tehát mindenképpen egy kettős magatartás jellemezte őt. Egyrészt a szüleivel valódi konfliktusa volt a neveltetése miatt, másrészt volt ideje az I.r. vádlottnak bevonva ebbe a II.r. vádlottat is megfontolni azt, hogy a szülei nélkül hogyan, milyen módon képzelel el a későbbi jövőt. Mindamellet a szüleinek közvetlenül a cselekményt megelőző időpontban azt mondta, hogy egy konferenciára utazik, ehhez képest egészen más helyen tartózkodott a barátnőjével.

Konfliktusokat kerülő magatartást tanúsított és közben pedig folyamatosan több személynek arról beszélt, hogy a szüleitől elszenvedett megalázást nem tudja elviselni. A két vádlott barátságát, ismeretségét az említett motívum az ítéltábla álláspontja szerint - egyezően az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint - ez a kérdéskör összekötötte. Az említett problémáról nem csupán ketten beszéltek, erre több tanúvallomás utal, többek között..... tanú vallomása is, aki arról tett említést, hogy az I.r. vádlott kezdeményezésére valamiféle gyorsan ölő mérget kellene szereznie a szülőknek. Ugyanebből az időpontból, ugyanebből a beszélgetésből és ugyanebből a baráti társaságból származott a II.r. vádlottnak az a megnyilvánulása, miszerint lesz „egy nagy biznisze-kel”.

Ez a kitétel, ez a megjegyzés az ítéltábla álláspontja szerint alátámasztja az elsőfokú bíróság határozata tényállásában az 5. oldal 3. bekezdésében rögzítetteket és megerősíti azt, hogy nem csupán általában az örökség megszerzése iránti igény merült fel a vádlottakban, hanem ezen túlmenően konkrét az egzisztenciájukat, illetőleg a II.r. vádlott

egzisztenciáját érintő konkrét anyagi haszonszerzés, jövedelemforrás megszerzése. Ez a momentum pedig az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által értékelt és mérlegelt bizonyítékokkal együtt túlmutat egy általános aljas indokból vagy célból megvalósuló ölési magatartáson.

Olyan konkrétumokat tartalmaz az ítéltábla álláspontja szerint, amely konkrétumok már nem az aljas indokból illetőleg célból elkövetettséget alapozzák meg, hanem a nyereségvágy megállapítására adnak alapot.

Ebben a körben utal az ítéltábla a Legfelsőbb Bíróság Bf.V.202/2000.számú határozatára (BH.2001/412.), hogy az állandó bírói gyakorlatra is figyelemmel az emberölésnek nyereségvágyból elkövettként történt minősítése mellett a cselekmény egyszersmind aljas indokból elkövettként nem értékelhető, ha a nyereség megszerzésének leplezése - mint indíték - szorosan tapad a nyereségvágyhoz, annak részét alkotja, ezért attól el nem különíthető.

Nem kétséges az sem, hogy a vádlottak cselekményüket előre kitervelten valósították meg. Ebben a körben csupán néhány dologra kíván utalni a Debreceni Ítéltábla megerősítve az elsőfokú bíróság idevonatkozó indokolását.

Már a vádlottak ismeretségének a kezdeti időszakában felvetődött a méreg szerzésével kapcsolatos kérdés. Az előre kiterveltséggel kapcsolatos problémát jelzi és ezzel kapcsolatosan erre utalt az elsőfokon eljáró bíróság a II.r. vádlott ruhaválasztását illetően, a tartalékruha beszerzésével és a helyszínen,-be történő vitelével kapcsolatban. Ezzel kapcsolatos az az előadás is, amely már arra utal, hogy a II.r. vádlottat az I.r. vádlott lovagolni hívta a tanyára, azonban tényleges lovaglás nem történt, illetőleg a lóhoz értő - az elsőfokú bíróság által kihallgatott számos tanú - azt nyilatkozta, hogy elképzelhetetlen lóhoz értő, lovakkal foglalkozó személy számára, hogy egy egyébként fogathajtáshoz tanított és idomított lovat hátszlóként használjanak. Az előre kiterveltséget támasztja alá az elsőfokú bíróság indokolása szerint is, illetőleg ezen túlmenően az, hogy a vádlottak az I.r. vádlott szüleinek a lakását akként közelítették meg, hogy az I.r. vádlott által rendelkezésre bocsátott gépjárművet mintegy 3-400 méterre állították meg a lakástól, majd gyalog érkeztek oda és a helyszínről gyalog távoztak el. Az I.r. vádlott az ítéltábla álláspontja szerint is igyekezett konspirálni az esti tevékenységet. Ezt megelőzően barátnőjével mintegy másfél napig együtt tartózkodott, akinek egy szóval nem említette, hogy miután elválnak milyen programjuk lesz II.r. fk. vádlottal. A cselekmény estéjén 18 óra 40 perckor váltak el egymástól a bizonyítás adatai szerint. Az említett körben nem hagyható figyelmen kívül az, hogy a vádlottak, így a II.r. vádlott a tanyán talált vascsővel, pájszerrel érkezett a cselekmény színhelyére és olyan időpontot választottak a cselekmény elkövetéséhez, amikor már sötét volt és a televíziós műsornak is vége volt.

Megjegyzendő, hogy a nyomozati anyagban szerepel olyan állítás, bár - ezt már nem állapította meg az elsőfokon eljáró bíróság -, hogy a vádlottak kétszer jártak a cselekmény színhelyén. Egyszer még amikor adás volt és a televízió be volt kapcsolva, ekkor visszafordultak és ezt követően még egy későbbi alkalommal visszamentek a cselekmény helyszínére. Lényeges körülmény az előre kiterveltséggel kapcsolatosan az ítéltábla álláspontja szerint, hogy nem konspirálatlan okból választották az időpontot. Ebben az időben ugyanis, mint ahogyan azt az éjszaka későbbi történéseiből kiderült,.....-n koncert

volt. A vádlottak az éjszaka folyamán a cselekmény elkövetését követően együtt érkeztek a koncertre. Ez az alkalom lehetőséget adott további alibi szerzésre.

Végül az sem hagyható figyelmen kívül, hogy I.r. vádlott számíthatott abban a körben is számonkérésre szüleitől a cselekmény elkövetését megelőzően, hogy a főiskolai tanulmányaival kapcsolatosan a félévi vizsgáit nem teljesítette.

Az előre kiterveltséggel kapcsolatosan a tényleges ölési magatartáson kívül, melyet az elsőfokú bíróság is részletezett a vádlottak a cselekmény után is egyeztettek álláspontjukat. Ez az egyeztetés vallomásaik, illetőleg az I.r. vádlott vallomása szerint több alkalommal megtörtént. Ugyanebben a körben értékelendő és erre utal az alkalmazott eszközök és bűnjelek elégetése. Ebben a körben az I.r. vádlott vallomása szolgáltat adatokat, megjegyzendő, hogy és ezt az elsőfokú bíróság is megállapította, hogy az I.r. vádlott nyilatkozatai alapján az elégett bűnjelek helyén a pájszer illetőleg a baseball ütő maradványait az eljárás során fel lehetett találni.

Ezek a körülmények az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által részletezett bizonyítás keretében olyan körülmények, amelyek alapján az ítélet tábla álláspontja szerint és az előre kitervelten elkövetett emberölés megállapítható és rögzíthető a vádlottak terhére.

Mindezek alapján I.r. vádlott meghatalmazott védőjének a nyereségvágyból elkövetést és az előre kiterveltséget támadó érvelései alaptalannak bizonyultak.

Az eljárás során kétségtelen, hogy elsődleges halottszemlére a helyszíni szemle keretében nem került sor, erre csak később, bonctermi körülmények között teremtett lehetőséget a nyomozóhatóság. Ennek ellenére a bizonyítékok, tehát a felkutatott és leírt bizonyítékok a helyszíni szemle adatai, a videokazetta, videokazettákon lévő helyszíni felvételek is kétséget kizáróan rögzítik és megállapíthatóvá teszik a különös kegyetlenséggel elkövetettséget.

Amellett, hogy a vádlottak társtettesként egymás tevékenységéről tudva az elsőfokú bíróság által leírt módon ölték meg a sértetteket, jól rögzíthetőek azok a körülmények, amelyek kétséget kizáróvá teszik a különös kegyetlenség megállapítását. A vádlottak nagyrészt fejre mért, nagy erejű támadása ellen, bár a sértettek védekezni próbáltak, mivel mindkettőjük alkarján védekező jellegű sérülések voltak, menekülni nem tudtak. Különösen az I.r. vádlott édesapját bántalmazták rendkívül brutálisan. Erről a videofelvételek tanúskodnak. A sértetteknek a támadás intenzitására irányuló erejét tekintetbe véve semmiféle védekezési lehetőségük nem volt. A támadás őket álmukban érte, csupán a támadás hevében arra volt lehetőségük, hogy testhelyzetet változtassanak. A különös kegyetlenséggel elkövetéshez nyilvánvalóan hozzátartozik az ítélet tábla álláspontja szerint és a vádlottak személyével, illetőleg a társadalomra veszélyességre vonható következtetés a vonatkozásban, hogy nem csak megölték mindkét sértettet, hanem emberi mivoltukban is megalázták. Az I.r. vádlott nevelőanyját női mivoltában alázták meg, édesapját pedig emberi mivoltában. A garatba papírzsebkendőt nyomtak, kést szúrtak a mellébe, házastársának pedig a hátába szúrtak kést. Ezek a helyszíni szemle során rögzített tényadatok nem vitathatóak. Olyan körülmények, amely majdhogyan nem

túlmutatnak a különös kegyetlenséggel elkövetett ölési magatartáson. A Legfelsőbb Bíróság 15. sz. irányelve ebben a körben határozottan fogalmaz: Két okra vezeti vissza a különös kegyetlenséggel elkövetett emberölést, egyrészt a sérülések száma, jellege, a sértettnek okozott átlagot meghaladó szenvedés és fájdalom. A másik pedig a terheltekben felgyűlt emberi mivoltukból kivetkőzve az átlagosat lényegesen meghaladó gátlástalansággal, rendkívüli embertelenséggel, brutalitással végrehajtott ölési magatartás.

A több emberen elkövetés az említettek mellett jogkérdés. A vádlottak társtettesként két ember halálát okozták. Mindez a magatartás nyilvánvalóan megalapozza a több emberen elkövetett emberölés további minősített esetét.

Osztotta az ítéletábra az elsőfokú bíróságnak a társtettesi elkövetés körében kifejtett érveit is.

Az elsőfokú bíróság körültekintően vizsgálta a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket mindkét vádlott esetében.

I.r. ifj.vádlott vonatkozásában lényeges körülménynek tekintette azt a részbeni beismerő vallomást, amely megalapozta a bizonyításhoz nélkülözhetetlenül szükséges elkövetési eszközök, megsemmisíteni szándékozott bűnjelek feltalálását és a tettestárs személyének beazonosítását (ítélet 43. oldal utolsó bekezdés) és erre figyelemmel úgy ítélte meg, hogy a büntetési célok hatályosulása érdekében elegendő 15 évi fegyházbüntetés és a törvényi maximumban meghatározott közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása. A határozott tartamú főbüntetés kiszabásakor az elsőfokú bíróság kiemelt jelentőséget tulajdonított annak, hogy az I.r. vádlott sértettekkel szembeni indulatai erkölcsileg részben menthető motivumból adódtak, így a terhes családi háttérnek a szeretet nélküli neveltetésnek. Az elsőfokú bíróság által nagy nyomatókkal értékelt enyhítő körülmények kétséget kizáróan helytálló megállapítások.

A fellebbviteli főügyész másodfokú tárgyaláson jelenlévő képviselője is utalt rá, nem vitathatóan a sértettek e vádlott nevelésével kapcsolatosan számos pedagógiai elvet, sőt nemzetközi egyezményt is megsértettek.

Az ítéletábra nem osztotta az elsőfokú bíróságnak e vádlott tekintetében kialakított álláspontját abban a körben, hogy a 15 évi fegyházbüntetés elegendő a büntetési célok hatályosulásához.

Ifj. a cselekmény elkövetésekor 21. életévét betöltötte, felnőtt, önálló gondolkodású fiatalember volt, aki saját érdekei érvényre juttatása céljából képes volt függetleníteni magát apjától, nevelőanyjától. Eltitkolta, hogy felsőfokú tanulmányait nem folytatja, ugyanakkor több napra eltávozott otthonról valótlan indokkal, annak látszatát keltve, hogy szakmai előmenetelét szolgáló konferencián vesz részt, miközben barátnőjével töltötte az időt.

A cselekmény elkövetésekor, illetve azt megelőző időszakban olyan konkrét konfliktushelyzetbe nem került sem apjával, sem nevelőanyjával, amely megalapozhatta tehette volna a védelem által hivatkozott pszichés kényszert.

Mindezek az ítéletábra álláspontja szerint azt igazolják, hogy ifj.bármikor képes lehetett volna szakítani a szülői házzal, ha életvitelének korlátozását érzi, azonban nem

tette. A védelem által ugyancsak hivatkozott anyagi függőség sem igazolható, mivel édesanyja rendszeresen támogatta és alkalmi munkát is végzett.

A cselekmény elkövetésének napján édesapjától a gépkocsit is kölcsön kapja szórakozás céljából.

Az ölési cselekményt társával együtt olyan körülmények között hajtotta végre, amikor a szülők alszanak, teljesen védtelenek, kiszolgáltatottak. Olyan bestiális kegyetlenséggel verik agyon a szülőket, amely még a helyszínre érkező nyomozókat is megdöbbeníti.

További súlyosító körülmény az ítéletábra álláspontja szerint, hogy a cselekmény nemcsak a helyi, hanem az országos közvéleményt is felzaklatva közfelháborodást váltott ki, továbbá a különös veszélyességű eszköz használata. E súlyosító körülmények a II.r. vádlott fk. esetében is megállapíthatóak.

Ifj.I.r. vádlott javára szolgáló enyhítő körülmények, amelyet az elsőfokú bíróság teljes körűen feltárt lényegesen csekélyebb mértékben vehető figyelembe éppen a hozzátartozói, a bizalmi viszony miatt. Ifj.I.r. vádlott által elkövetett cselekmény kimagasló tárgyi súlya, a személyében rejlő társadalomra veszélyesség magas foka miatt az ítéletábra a generális és speciális prevenció hatályosulása érdekében is a Btk. 40.§ (3) bekezdésére is figyelemmel életfogytig tartó szabadságvesztés alkalmazását látta szükségesnek.

Az elsőfokú bíróság által feltárt és értékelt enyhítő körülmények csupán arra elegendőek, hogy a Btk. 47/A.§ (2) bekezdés I. fordulata alapján a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a törvényi minimumban, 30 évben kerüljön meghatározásra. Utal az ítéletábra arra, hogy e vádlott esetében a Btk. 40.§ (3) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak, mivel a cselekmény elkövetésekor a 20. életévét betöltötte.

II.r. fk. vádlottal szemben az elsőfokú bíróság 15 évi fk. börtönt és 10 év közügyektől eltiltás mellékbüntetését alkalmazott.

E vádlott esetében a Debreceni Ítéletábra teljes körűen osztotta az elsőfokú bíróság büntetéskiszabási szempontjait azzal az utalással, hogy az I.r. ifj. esetében megállapított további súlyosító körülmények, melyekre az ítéletábra korábban már utalt, az ő vonatkozásában is terhére értékelendők.

Hangsúlyozni szükséges, hogy a fiatal korban elkövetett de rendkívüli embertelenséggel, gátlástalanul véghezvitt cselekmények esetén a fiatalokúakra vonatkozó külön büntetőjogi rendelkezések keretében a legsúlyosabb szabadságvesztés kiszabását teszi szükségessé. (BH.1994/404.)

A másodfokú eljárásban a fellebbviteli főügyészség képviselője. ifj. I.r. vádlottal szemben a (Btk. 62.§-a szerinti) vagyonelkobzás alkalmazását indítványozta utalva arra, hogy az elsőfokú eljárásban a Btk. 77/B.§ (1) bekezdés a/ pontjának kötelező rendelkezése ellenére erre nem került sor.

E vádlott a Ptk. 599.§ (1) bekezdése értelmében jogszerűen örökölt, örökségétől a Ptk. 602.§ (1) bekezdés a/ pontja szerinti nyilvánvaló érdemtelenégi okra tekintettel nem fosztották meg a törvényes öröklés rendje szerint a sorban őt követő lehetséges örökösök. A sértett hagyatékát képező vagyont a vádlott a 2007. október 2. napján kelt ajándékozási szerződéssel részben egyik apai nagynénje, -

.....-né(született) részére elidegenítette.

Az örökség továbbajándékozása körében vizsgálódott az elsőfokú bíróság és tanúként hallgatta ki a fellebbezési eljárásban az ítéletábra is-né. Kétséget kizáróan megállapítható, hogy ifj. I.r. vádlott vonatkozásában az örökség megnyílt, tehát olyan vagyonnal gazdagodott a vádlott, amelyhez nyereségvágyból elkövetett emberölés folytán jutott és az örökhagyó életére tört. Az ajándékozási szerződésben foglaltak is teljesültek, így-né meghatározott ingóságok és ingatlan vagyon birtokába jutott, azonban ezek konkrétsága a tanú vallomásaival sem volt teljes körűen tisztázható, így pl. az sem, hogy más jogosultakkal vagyonközösség keletkezett-e, illetve vizsgálandó az is, hogy a tényleges vagyonelkobzás helyett a vagyonelkobzás pénzben megállapítható-e.

Az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlott érdemtelenége esetén apai hozzátartozói, mint törvényes örökösök a vagyont jogszerűen örökölhették volna.

Mindezek feltárása túlmutat a másodfokú eljárás keretein, ezért az ítéletábra a Be. 375.§ (4) bekezdése alapján az elsőfokú bíróságot a Be. 569.§ (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel, valamint a Be. 570. §-ban rögzítettek tekintettel I.r. vádlottat érintően különleges eljárás lefolytatására utasította.

A különleges eljárásban vizsgálni kell a Btk. 77/C.§ (1) bekezdés b/ pontjában foglaltakat, valamint a Legfelsőbb Bíróság 69. sz. Kollégiumi véleményében rögzítetteket.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelek jogi sorsáról.

Szükséges rögzíteni, hogy a bűnjelek tárolási helye a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az 1-25. és 78-83. alattiak vonatkozásában a lefoglalás megszüntetése mellett azok megsemmisítéséről rendelkezett. E bűnjelek, így az elemi szálak, nyomatok, DNS minták, lábbeli nyomtörödékek, köröm- és hajminták, égett ruhafoszlány stb. a nyomozati eljárás során részben a nyomozóhatóság munkája során a bizonyítás érdekében keletkeztek.

A Be. 151.§ (1) bekezdése alapján a lefoglalás a dolog biztosítékának elvonása a birtokos rendelkezése alól a bizonyítás érdekében.

A fentiekben felsoroltak nem álltak más rendelkezése alatt, így nem is kellett senkinek a rendelkezése alól elvonni.

A 23/2003.(VI.24.)BM-IM együttes rendelet 35.§ (7) bekezdése akként rendelkezik, hogy a rögzített, eredetben biztosított, illetve megmintázott nyomokat és anyagmaradványokat a bűnjelkezelésről szóló jogszabályokban foglaltak szerint kell kezelni.

A 11/2003.(V.8.)IM-BM-PM együttes rendelet 1.§ (1) bekezdése szerint azt a lefoglalt dolgot, amely az eljárás során a bizonyítás eszközeként szolgál, valamint amelyet az eljárás során azonosítani, megvizsgálni, valamint megtekinteni szükséges a nyomozóhatóság tárgyletelébe helyezi. Ebből azonban nem következik az, mint ahogyan a Legfelsőbb Bíróság Bkf.I.515/2008/2. számú határozatában rámutatott, hogy a tárgyi bizonyítási eszköz csak lefoglalt dolog lehet. A felhívott bűnjelek tárgyi valóságukban a nyomozás során a

nyomozóhatóság közreműködésével jöttek létre, így nincs olyan személy, aki azokat korábban birtokolta volna, így lefoglalásuknak nincs helye.

E tárgyi bizonyítási eszközöknek a megsemmisítése egy esetleges rendkívüli jogorvoslat kapcsán megismételt bizonyítási eljárás sikerét veszélyeztethetné, ezért azok megőrzése indokolt, ezért a már említett tárgyi bizonyítási eszközöket a büntetőügy iratainak mellékleteként kell kezelni.

A 40-42., 52-76., 96., 104-106. és a 110. sorszám alatti bűnjeleket 1/2, 1/4-1/4 eszmei hányad szerint rendelte kiadni ifj.I.r. vádlottnak illetvesértett örököseinek. E rendelkezés gyakorlatilag végrehajthatatlan, ugyanakkor az ítéletábla álláspontja szerint van lehetőség konkrét megállapítást tenni, hogy melyik lefoglalt tárgy kit illet. Ennek megállapítása szintén túlmutat a másodfokú eljárás keretein, ezért az ítéletábla a megyei bíróság e rendelkezését hatályon kívül helyezte és a Be. 375.§ (4) bekezdésére figyelemmel a Be. 571.§-a szerinti különleges eljárás lefolytatására utasította.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett a TL. 00011/2006. letéti számon kezelt 14 db (arany) ékszer sorsáról, azonban ténylegesen a rendelkezés 12. db ékszert érint, mivel a 14. és 6. tétel alatti 40 cm férfi nyaklánc és a sárga nyakkendőű e körbe nem tartoztak, azok sorsáról a megyei bíróság ítélete 2. oldal utolsó bekezdésében külön rendelkezett.

A bűnügyi költség viselése körében az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az állam terhén marad 307.212 Ft költség.

Ez az I.r. ifj. vádlott drogfogyasztásával kapcsolatos toxikológiai szakértői díjat foglalja magában.

Kétségtelen, hogy a jelen büntetőüggyel összefüggésben kábítószerrel visszaélés vétsége miatt a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészség a nyomozás mellőzéséről rendelkezett. A drogfogyasztással kapcsolatos szakértői megállapítás nemleges volt, azonban az elsőfokú bíróság is foglalkozott e kérdéssel és az ítéletábla a másodfokú eljárásban elrendelt szakértői bizonyítás körében a beszámítási képességet illetően is kérdést intézett a szakértőkhöz, így e költség szükségszerűen merült fel, melynek viselésére a Be. 338.§ (1) bekezdése alapján I.r. ifj. vádlott köteles.

Az ítéletábla az ügyész súlyosítást célzó jogorvoslatát I.r. ifj. vádlott vonatkozásában alaposnak találta és a megyei bíróság ítéletét a jelzett körben a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

Az előzetes letartóztatás további beszámításáról a Btk.99.§ (1) bekezdése, míg a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2009. január 19.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 6.Fk.956/2006/112. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatással ifj.I.r. és fk. II.r. vádlott vonatkozásában 2009. január 19. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2009. január 19.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke